

مشکلات شنوایی ۳۰

اغلب به مشکلات شنوایی کودک بی توجهی شود. در صورتی که همیشه لازم است صدای رادیو یا تلویزیون را برای فرزندتان بیش از حد نیاز بلند کنید یا در صورت افت ناگهانی عملکرد تحصیلی، ممکن است این مسایل به خاطر نوعی مشکل شنوایی باشد. اغلب این پزشک است که در بررسی های معمول تکاملی مشکلات شنوایی کودک را شناسایی می کند. اما ممکن است خود شما اولین کسی باشید که متوجه می شوید کودکان به صداها پاسخ نمی دهند یا در یادگیری تکلم دچار تأخیر است. این موارد همیشه باید تحت پیگیری پزشکی قرار بگیرند.

شروع

به نمودار ۲۹ گوش درد یا خارش گوش (صفحه ۱۰۲) مراجعه کنید.

علت احتمالی: عفونت گوش خارجی یا میانی می تواند باعث کاهش موقتی شنوایی شود که ممکن است تا مدتی بعد از بهبود عفونت هم ادامه یابد.

اقدامات لازم: در بیشتر موارد، میزان شنوایی در عرض ۲ یا ۳ هفته بدون هیچ درمان خاصی به میزان طبیعی باز خواهد گشت. در صورت ادامه پیدا کردن یا تشدید کاهش شنوایی، به پزشک خود مراجعه کنید. ممکن است، دو گوش میانی مایع جمع شده باشد یا این که جرم گوش مجرای گوش را بسته باشد.

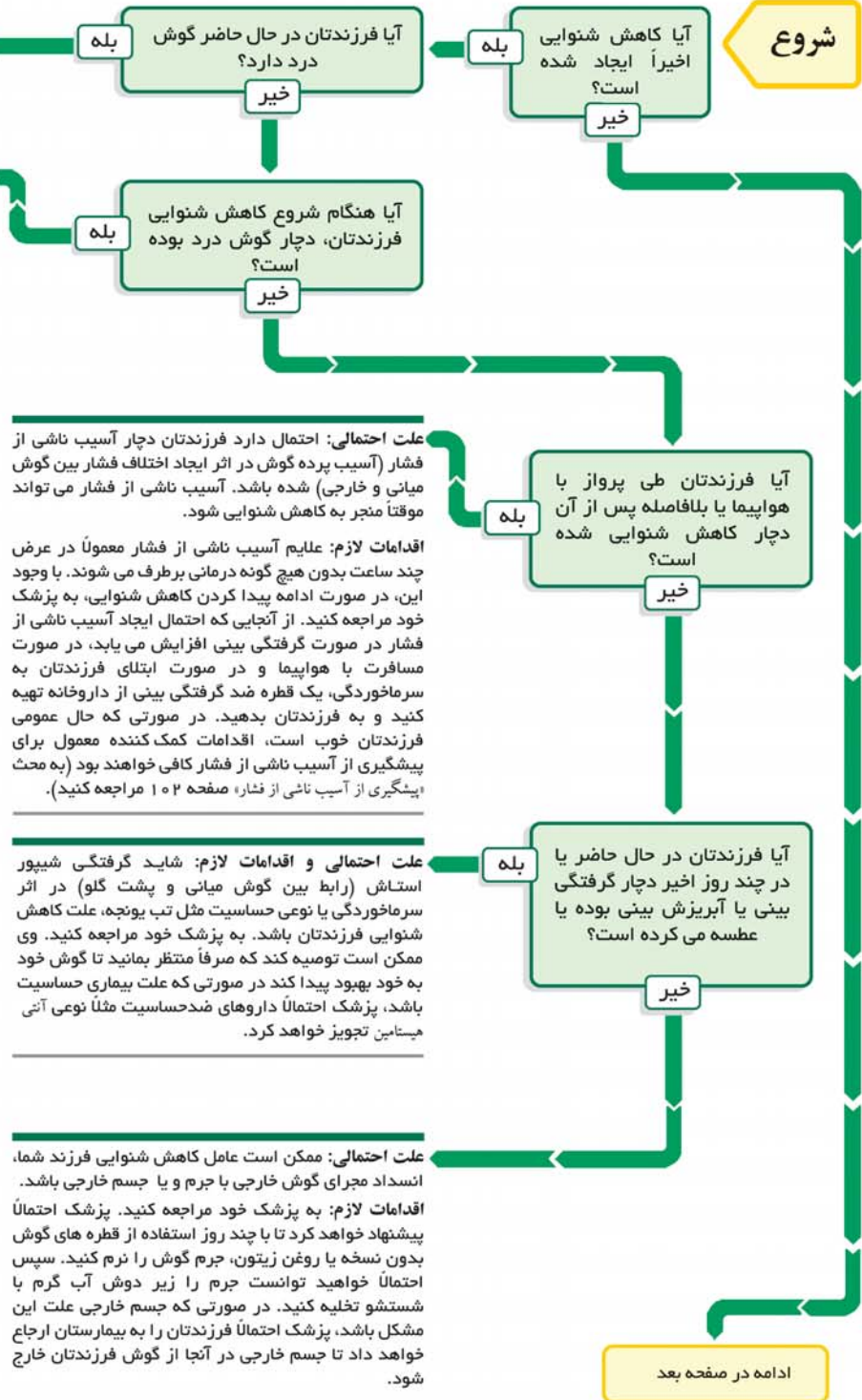
کاهش شنوایی و گوش کردن به موسیقی با صدای بلند

بسیاری از کودکان و نوجوانان از گوش دادن به موسیقی با صدای بلند در کنسرت ها یا از طریق گوشی لذت می برند. با وجود این، باید آنها را از خطر احتمالی این کار برای شنوایی آگاه کرد. پس از مواجهه کوتاه مدت با صداهای بلند، کاهش موقتی در شنوایی رخ می دهد اما این کاهش معمولاً تنها چند ساعت طول می کشد، با وجود این، مواجهه مکرر با صداهای بلند در درازمدت، به تدریج سلول های مویی گوش داخلی را که منتقل کننده صداها به مغز هستند، تخریب می کند.

در صورت استفاده از گوشی، ممکن است فرزندتان وسوسه شود تا صدا را بلند کند تا برای مثال، صداهای بیرون را نشنود. حتی اگر افزایش صدا باعث درد نشود، می تواند به شنوایی آسیب برساند. بنابراین اصرار فرزندتان مبنی بر بلندی صدا ناراحت کننده نیست، راه قابل اعتمادی برای قضاوت درباره بی خطر بودن میزان صدا نیست. یک راهنمایی سودمند این است که اگر دیگر افراد حاضر در اتاق بتوانند صدای موسیقی را در حالی که فرزندتان از گوشی استفاده می کند بشنوند، احتمالاً صدای آن

استفاده بی خطر از واکسن

فرزندتان نباید صدای واکسن را زیاد بلند کند. افراد دیگر نباید قادر به شنیدن صدای موسیقی باشند.

ادامه در صفحه بعد

درمان اوتیت میانی ترشعی مزمن

در اوتیت میانی ترشعی مزمن، مایع در داخل گوش میانی تجمع پیدا می کند و در نتیجه شنوایی کاهش می یابد. این بیماری را می توان با جراحی و گذاشتن یک لوله پلاستیکی کوچک به نام لوله تهویه در پرده گوش درمان کرد. لوله تهویه ورود هوا به گوش میانی و تخلیه مایع از آن را ممکن می کند. لوله تهویه در محل خود باقی می ماند و معمولاً ۶ تا ۱۲ ماه بعد به صورت خود به خود بیرون می افتد و سپس پرده گوش بهبود پیدا می کند. هرچند لوله های تهویه مشکلات شنوایی ناشی از تجمع مایع را بهبود می بخشد، اما مانع از عفونت گوش در آینده نمی شوند. جراحی برای قرار دادن لوله تهویه معمولاً زیر بیهوشی عمومی و به عنوان یک جراحی یک روزه انجام می شود (یعنی بعد از جراحی لازم نیست بیمار شب را در بیمارستان بماند) و به ندرت نیاز به تکرار دارد.

قرار دادن لوله تهویه
لوله تهویه قرار داده شده در پرده گوش، مجرای را بین گوش داخلی و خارجی ایجاد می کند که جریان طبیعی هوا در گوش را ممکن می سازد و این کار، شنوایی را بهبود می بخشد.

علت احتمالی: ممکن است فرزندتان به اوتیت میانی ترشعی مزمن مبتلا شده باشد. در این بیماری، مایع در گوش میانی تجمع پیدا می کند و موجب مشکلات شنوایی می شود. این حالت ممکن است ناشی از حساسیت یا بزرگ بودن آدنویید باشد که باعث بسته شدن شیپور استاش (رابط بین گوش داخلی و پشت گلو) می شوند (به مبحث «ساختار گوش کودک» صفحه ۱۰۳ مراجعه کنید).

اقدامات لازم: پزشک احتمالاً برای تأیید تشخیص، آزمون های شنوایی از جمله تمپانومتري (به مبحث «آزمون های شنوایی کودکان» در همین صفحه مراجعه کنید) در خواست خواهد کرد. وی احتمالاً برای کودکان داروهای ضد حساسیت مثل آنتی هیستامین تجویز خواهد کرد. در صورت ادامه پیدا کردن تجمع مایع، پزشک احتمالاً توصیه خواهد کرد که یا آدنویید به کمک جراحی برداشته شود و یا برای تخلیه مایع، لوله کوچکی داخل پرده صماخ قرار گیرد (به مبحث «درمان اوتیت میانی ترشعی مزمن» در همین صفحه مراجعه کنید). در بیشتر موارد، شنوایی این کودکان به حالت طبیعی برمی گردد.

ادامه از صفحه قبل

آیا هیچ یک از موارد زیر در مورد فرزند شما صادق است؟

- به عفونت های مکرر گوش مبتلا می شود.
- دائماً دچار گرفتگی یا آبریزش است.
- خر خر می کند.

خیر

آیا در دوران بارداری با فردی که مبتلا به سرخچه بوده تماس داشته اید یا دچار تب همراه با بثورات پوستی شده اید؟

بله

خیر

آیا فکر می کنید که فرزندتان هیچ وقت شنوایی کاملی نداشته است؟

بله

خیر

علت احتمالی: ممکن است فرزند شما مبتلا به نوعی مشکل شنوایی ارثی باشد که احتمالاً به علت تکامل غیر طبیعی گوش داخلی یا عصب انتقال دهنده صداها به مغز ایجاد می شود. در صورت وجود سابقه خانوادگی چنین ناهنجاریهایی، احتمال وجود این مشکلات بیشتر می شود.

اقدامات لازم: به پزشک خود مراجعه کنید. پزشک احتمالاً برای فرزند شما آزمون های شنوایی (همین صفحه) درخواست خواهد کرد. در صورت تشخیص ابتدا به مشکل شنوایی، لازم است در خانه و مدرسه کمک های بیشتری در زمینه تکامل کلامی برای کودک فراهم شود.

اگر با استفاده از این نمودار نمی توانید به هیچ تشخیصی برسید، به پزشک خود مراجعه کنید.

علت احتمالی: مواجهه جنین با سرخچه یا برخی عفونت های دیگر می تواند به شنوایی او در آینده آسیب برساند.

اقدامات لازم: به پزشک خود مراجعه کنید. پزشک برای فرزندتان آزمون های شنوایی (همین صفحه) درخواست خواهد کرد. وی ممکن است برای ارزیابی بیشتر کودک را به پزشک متخصص ارجاع دهد.

آزمون های شنوایی در کودکان

آزمون های بررسی شنوایی در دوران کودکی، به عنوان جزئی از بررسی های معمول تکامل انجام می شوند. نوع بررسی به سن کودک بستگی دارد. نوزادان را می توان با استفاده از روش هایی مثل ارسال صدا - ثبت انعکاس ارزیابی کرد. در این روش امواج صوتی به داخل گوش ارسال می شوند و وسیله ای در گوش، انعکاس حاصل از گوش داخلی را اندازه گیری می کند. از آزمون تشخیص کلمه ها می توان برای شناسایی کاهش شنوایی در کودکان خردسال با دامنه لغت محدود استفاده کرد. برای مثال، در آزمون تشخیص اسباب بازی های مک کورمیک، اسباب بازی های مختلفی را به کودک نشان می دهند و از او می خواهند عروسک هایی را که اسمهایی با وزن یکسان دارند جدا کند مثلاً درخت و تخت. تمپانومتري (صفحه ۱۹۰) از روش هایی است که در بزرگسالان هم به کار گرفته می شود. در این روش، حرکت

این روش برای شناسایی تجمع مایع در گوش میانی مفید است. تا ۴ سالگی، اکثر کودکان از توانایی لازم برای شرکت در انواع ساده ای از شنوایی سنتی (صفحه ۱۹۰) برخوردار هستند. این روش به اندازه گیری این موضوع می پردازد که صداهای با فرکانس مختلف، چقدر باید بلند باشند تا کودک بتواند آنها را بشنود.

یک کارت مانع از لب خوانی کودک می شود.

کودک به انتخاب عروسک می پردازد.

آزمون مک کورمیک
پزشک با پושاندن دهانش مانع لب خوانی کودک می شود و سپس از کودک می خواهد عروسک های مختلف را مشخص کند.